

ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਇਸ ਨਾਲ ਘੱਟ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਉਹ ਮੁਨਾਫਾ ਜਾਂ ਲਾਭ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਲੀਜ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਯੋਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੀਜ਼ਿੰਗ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਯੋਗ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਉਚਾਰਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

7)) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ. ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਗਤਾਂ 200 ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

8) ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ:- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਵੁੱਡ ਵਰਕਰ ਅਤੇ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਵਰਕਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਬੀ.ਟੀ.ਸੀ.,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ 1968 ਦਾ 2722

7 ਅਕਤੂਬਰ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1948 ਦਾ XLVI - ਸੈਕਸ਼ਨ 20(6) ਅਤੇ 22—
ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ (1949)- ਨਿਯਮ 59(2)- ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ
ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 20(6) ਦੇ ਉਲਟ)— ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ—
ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ
ਹਰੇਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਰੁਲਜ਼, 1949 ਦੇ ਨਿਯਮ 59(2)
ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਸਲ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ
ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ-

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1973)1

ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948. ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ
ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ" ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ
ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ
ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਅਪੀਲ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ।
ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ
ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ
ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ

M/s. Wood Worker and Packing Case Works v. The State of Punjab etc.
(Jain, J.)

ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। . ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 59(2), ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(6) ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ। (ਪਰਾ 10)।

, 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ।

226 ਅਤੇ 221 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 1968 (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਬੀ') ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 59 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (2) ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 2 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਆਰ.ਐਨ.

ਐਸਐਸ ਕੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.-ਮੈਸਰਜ਼- ਵੁੱਡ ਵਰਕਰਜ਼ ਐਂਡ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਵਰਕਸ, ਮੋਗਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ, ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ, 1968 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਅਤੇ 'ਬੀ' ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ)।

- (2) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-
- (3) ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੇ ਲਾਲ ਸਿੰਘ,

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਮੈਸ.ਵੁੱਡ ਵਰਕਰਜ਼ ਐਂਡ ਪੈਕਿੰਗ ਕੇਸ ਵਰਕਸ, ਮੋਗਾ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਬਣਾਈ, ਜਿਸ ਲਈ 7 ਜੂਨ, 1963 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਸਰਸ ਫੂਡ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀਜ਼, ਮੋਗਾ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼। ਫਰਮ ਨੂੰ 800 ਲੱਕੜ ਦੇ ਪੈਲੇਟਸ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਮੇਸਰਸ ਫੂਡ ਸਪੈਸ਼ਲਿਟੀਜ਼ 1000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰੇਗੀ। 43 ਪ੍ਰਤੀ ਪੈਲੇਟ. ਭੁਗਤਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਰੁ. 5,000 ਪਹਿਲੀ ਸੌ ਪੈਲੇਟ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਰੁਪਏ. 200 ਪੈਲੇਟਾਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 5,000 ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ।

(4) ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸਪਲਾਈ 'ਤੇ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਜੋ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡੀਲਰ ਸਨ ਅਤੇ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਾਕੀ ਰਕਮ 'ਤੇ 6 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 24,400 ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ. ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ 'ਤੇ 150 ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਅੱਗੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ; ਪੰਜਾਬ। ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸਿਰਫ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੀ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਘਟਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 75 ਜਦਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1967, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 1967-68 ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 565 ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ 19 ਮਾਰਚ, 1968 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਤਵੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਿਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਕਾਪੀ ਕਰੋ)। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ 6 ਅਗਸਤ, 1968 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰੋ)। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

(5) ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ 27 ਨਵੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ।

(6) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ।

(7) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਐਨ ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 59(2) ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20(6) ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ "ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਪਾਸ ਕਰੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਸੈਕਸ਼ਨ “20(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਰੇਕ ਮੂਲ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ-

- (a) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
 - (b) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
 - (c) ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
- (2) ਡਿਪਟੀ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।
- (3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ, ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਾਂ ਉਪ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।
- (4) ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (5) ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਦੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਵੇ।
- ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਡੀਲਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ, ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ

ਕਰਕੇ, ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਸ਼ਕ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ।

- (6) ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ।

- (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਰਤਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ।
- (3) ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਨੌਂਬੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ।
- (4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 22(1) “ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 20 ਜਾਂ 21 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡੀਲਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਡੀਲਰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ, ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਡੀਲਰ

ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

- (2) ਜੇਕਰ Ibe ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਤਾਂ -
- (a) ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ (ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ); ਜਾਂ

(b) ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ।

* * * * *

ਨਿਯਮ “59(1) (ਏ) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ। ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਤਹਿਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਏਜੰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਖੁਦ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

(ਬੀ) ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਿਨ ਵੱਖਰੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਜੇਕਰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਏਜੰਟ ਰਾਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ। ਅਥਾਰਟੀ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦਾ ਇਕਤਰਫਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ:

ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਅਪੀਲੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ

ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਇੱਕ ਦਿਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰੇਗਾ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ।"

(9) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਡੀਲਰ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ; ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮੇਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀਆਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਦ-ਖੁਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ। ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ 'ਤੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੋਂ ਬਚ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(10) ਨਿਯਮ 59(2) ਦੇ ਵਾਇਰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। "ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ" ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। "ਅਪੀਲ 'ਤੇ" ਸ਼ਬਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਦਰੁਸਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪੀਲ ਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੂਲਜ਼, 1946 ਦੇ ਨਿਯਮ 24 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰੀ ਮੈਟੀਰੀਆ ਵਿੱਚ ਹੈ) ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। **ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਐਸ. ਚੇਨੀਅੱਪਾ ਮੁਦਲੀਆਰ, (1)** ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਉਥੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ **ਹਨਿਕਮਚੰਦ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, (2)** ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ 33(4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ 'ਉਥੇ' ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ 'ਪਾਸ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ (ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਧਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲੀ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 66 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ, ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਸਥਿਤੀ ਕਾਫੀ ਸਰਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜਾਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਹਾਰਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

- (1) 1 (1969) 74 ITR 41.
- (2) (1967) 63 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 232 (SC)

ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਡ ਵਿਜ਼ਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਪੀਲੀ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਸਭ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

(11) **ਓਵਰਸੀ ਮਾਈਕਾ ਐਕਸ ਪੋਰਟਸ, ਗੁਡੂਰ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਏ.ਪੀ., ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਅਤੇ ਹੋਰ, (3)** ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਕੇ ਏ ਬਾਰੀ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ; (4)। ਕੇ.ਏ. ਬਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1959 ਦੇ (4) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 9(1), ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਧਾਰਾ 36(3)(a) (iii) ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1959, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ **ਓਵਰਸੀਆ ਮੀਕਾ ਐਕਸਪੋਰਟਸ, ਗੁਡੂਰ ਦੇ ਕੇਸ (3)**; ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1957 (ਮੈਮੋਰਨ ਡਮ ਨੰ. 34908-ਬੀ/ਐਸ 57-3, ਮਾਲੀਆ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1957) ਦੇ ਨਿਯਮ 9 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(4) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 3(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਲਈ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਡਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ; ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਵਕੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪੇਸ਼

\$9.

ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 59(2) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਸੰਗਤ ਅਤੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ 20(6)।

(3) (1970) 25 STC 425.

(4) (1970) 26 ਐਸਟੀਸੀ 290.

**ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ,
ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼. ਦਮਯੰਤੀ ਮਹਿਤਾ
ਅਤੇ ਯਸ਼ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ (AOP), ਸਰਹਿੰਦ, (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)**

(13) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਮਿਤੀ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1968 ਅਤੇ 6 ਅਗਸਤ, 1968 ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਜੇ.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ, ਹਰਿਆਣਾ, ਜੰਮੂ ਅਤੇ ਕਸ਼ਮੀਰ,
ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,
ਪਟਿਆਲਾ,—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਦਮਯੰਤੀ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਯਸ਼ ਰਾਜ ਮਹਿਤਾ (ਏਓਪੀ), ਸਰਹਿੰਦ, ^
ਜਵਾਬਦੇਹ।

1967 ਦਾ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 10।
ਅਕਤੂਬਰ 13, 1970

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਬੀ(2) (ਏ) ਅਤੇ 34(1) (ਏ)- ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੋਟਿਸ - ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ - ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- tions ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ"—ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ—ਕੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ—ਕੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ(2)(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 'ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਫਾਈਲ' ਜਾਂ 'ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗਜ਼ ਡਿਸਪੋਜ਼ਡ ਆਫ' ਜਾਂ 'ਦਾਇਰ' ਜਾਂ 'ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਹੋਰ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਮੁੜ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ "ਕਾਰਵਾਈ ਦਾਇਰ", ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ(2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)।